Dnevnik – Dnevnikov objektiv [Slovenija]

Page: 4
Reach: 56000
Country: SLOVENIA
Size: 2707 cm2

07.07.2012

1 / 6

v objektivu

združevanje s Hrvaško

Ko bo Kolpa samo še reka

Ana Vučina Vršnak

Selitev tujih podjetij iz Slovenije na Hrvaško že poteka, domača podjetja pa v članstvu Hrvaške v EU vidijo predvsem priložnost, čeprav se zavedajo dodatne konkurence

Samo še leto dni je do predvidene nove širitve Evropske unije, ko naj bi 28. članica povezave postala Hrvaška. Prvega julija prihodnje leto se bo z njenim članstvom v »evropskem klubu« spremenilo marsikaj. Slovenija in Hrvaška napovedujeta še več trgovanja med državama, številni gospodarstveniki pa pričakujejo lažje poslovanje. Po drugi strani nekateri opozarjajo, da predstavništva tujih podjetij svoje pisarne v Ljubljani že zapirajo – zamenjali so jih za prostore v Zagrebu. Še več, vse bliže EU je tudi Srbija, zato marsikdo napoveduje, da bo za podjetja, domača in tuja, v prihodnosti vse bolj zanimiv Beograd.

Pozitivni učinki na gospodarsko sodelovanje med državama

Za Slovenijo je Hrvaška nedvomno pomemben trg. Hrvaška je na drugem mestu po slovenskih neposrednih tujih naložbah v tujini in na petem mestu po blagovni menjavi, zato se članstva Hrvaške v EU številna slovenska podjetja veselijo. »Za Slovenijo je Hrvaška ena pomembnejših poslovnih partneric. Sodelovanje se lahko z njenim vstopom v EU le še okrepi, saj bodo številni administrativni postopki poenostavljeni ali odpravljeni. Načelo prostih pretokov, na katerem je zasnovana EU, bo omogočilo še bolj odprto sodelovanje dveh sosednjih držav,« so poudarili v farmacevtskem podjetju Lek.

V energetski družbi Petrol prav tako pozdravljajo odpiranje trga. »Vstop Hrvaške v EU bo prinesel liberalizacijo na različnih segmentih energetskega trga, kar bo družbi Petrol omogočilo postopno prisotnost z vsemi energetskimi produkti in storitvami, kot jih danes poznamo v Sloveniji, tudi na hrvaškem trgu. S tega vidika vstop Hrvaške v EU ocenjujemo pozitivno,« pravijo v Petrolu.

Tudi naš največji trgovec pozdravlja vstop Hrvaške v EU. »Verjamemo, da bo imel vstop Hrvaške v EU pozitivne učinke na gospodarsko sodelovanje med državama, dobro pa bo tudi za Mercator, ki je s svojim trgovskim delovanjem prisoten na obeh trgih,« so dejali v podjetju.

»Gospodarstveniki tako kot vedno zagovarjamo urejen in reguliran trg, na katerem smo vsi

akterji obravnavani enako, kar je bistvena prednost gospodarske politike EU,« je za Dnevnik povedal direktor Perutnine Ptuj **dr. Roman Glaser**. »Zato absolutno podpiramo vstop Hrvaške v EU, saj lahko pričakujemo bistvene prednosti na gospodarskem, političnem, turističnem področju in tudi na ravni osebnih odnosov, ki jih imamo Slovenci s Hrvati. Kljub temu da imamo svojo povezano družbo tudi na Hrvaškem, bo največji bonus s slovenskega stališča omogočila uvedba prostega pretoka blaga, ki bo omogočila tudi optimizacijo kapacitet na primarni ravni,« je dejal Glaser.

Očitno se tudi politika v obeh državah zaveda priložnosti, saj sta tako hrvaški veleposlanik v Sloveniji **Svjetlan Berković** kot državni sekretar na zunanjem ministrstvu **Igor Senčar** v pogovoru za naš časnik poudarila, da sta državi pomembni trgovinski partnerici in da se bo poslovanje med njima zagotovo izboljšalo, ko bo Hrvaška enkrat članica evropskih povezav. Evropska poslanka **Romana Jordan** iz perspektive Bruslja pravi, da se bosta s članstvom Hrvaške v EU »najverjetneje povečala ugled države ter zunanje zaupanje vanjo«, zato se bo čezmejno sodelovanje okrepilo, kar bo odprlo vrata in ponudilo nove priložnosti slovenskim državljanom in podjetjem. Na področju energetike, ki ga dobro pozna, večjih sprememb ne pričakuje. Po mnenju evropske poslanke **Tanje Fajon**, ki se z vprašanjem prihodnjih pristopnic k EU še posebej ukvarja, imajo slovenska podjetja s svojimi blagovnimi znamkami veliko perspektivo na hrvaškem trgu in tudi širše v regiji, med drugim na področjih trgovine, turizma, logistike in transporta, energetike ter v avtomobilski in prehrambni industriji.

Selitev zaradi nižjih stroškov ter večjega trga

Članstvo Hrvaške v EU za podjetja ne prinaša le pozitivnih učinkov, temveč tudi nekaj izzivov. Direktor Logističnega centra BTC **Janko Pirkovič** trdi, da za njihovo podjetje večjih sprememb ne bo, saj skladiščijo in distribuirajo blago predvsem na območju Slovenije. Prinaša pa odprtje meja po njegovem tako priložnost kot past. Priložnost za podjetje, ki ga vodi, vidi v distribuciji na hrvaško ozemlje, predvsem na območje Zagreba. Po drugi strani pa bi lahko bili skladiščniki na slabšem, če bi se večja mednarodna podjetja v prihodnje odločila blago skladiščiti na Hrvaškem. Do tega po njegovem lahko pride zaradi večjega trga, boljših, to je cenejših pogojev poslovanja ter same lokacije, ki je precej bliže Slavoniji in Dalmaciji. »Dokler bomo delo opravljali dobro in kakovostno, sem prepričan, da se tuja podjetja ne bodo kar tako odločila za selitev proti jugu,« je poudaril.

Cenejša delovna sila je nedvomno tista, zaradi katere se podjetja odločajo za selitev, a podatki o povprečnem zaslužku delavca v podjetju z več kot desetimi zaposlenimi kažejo, da izrazitih razlik med Slovenijo in Hrvaško ni: leta 2009 je letni bruto zaslužek delavca v Sloveniji znašal dobrih 16.000 evrov, na Hrvaškem pa 12.000 evrov. Občutno manj so plačani delavci v Bolgariji (okoli 4000 evrov letnega zaslužka) in Romuniji (okoli 5500 evrov), manj kot na Hrvaškem pa tudi v treh baltskih državah Litvi, Latviji in Estoniji, na Poljskem in tudi Madžarskem.

Je pa res, da je precejšnja razlika med Slovenijo in Hrvaško v minimalni plači. Eurostatovi podatki za januar 2012 kažejo, da je znašala minimalna plača v Sloveniji 763 evrov, v naši južni sosedi pa 373 evrov. Ni treba posebej poudarjati, da so povsem na repu Bolgarija, Romunija, baltske države, Madžarska, Češka, Slovaška, Poljska ter Turčija.

Eurostat ne objavlja podatkov o Srbiji, je pa direktor Gorenja **Franjo Bobinac** za Delo povedal, da so stroški dela v skandinavskih državah skoraj trikrat večji kot v Sloveniji, v Sloveniji pa skoraj trikrat večji kot v Srbiji, tako da temu primerno podjetje »optimizira« proizvodne lokacije. Slovenska podjetja torej podobno kot tuja optimizirajo stroške proizvodnje in jo selijo tja, kjer je cenejša primerno kvalificirana delovna sila.

Profesor na ljubljanski ekonomski fakulteti **dr. Marko Jaklič** je v pogovoru za Dnevnik izpostavil, da sta predvsem BiH in Srbija tisti, kjer lahko govorimo o cenovni konkurenčnosti, medtem ko je v primeru Hrvaške večja »tržna privlačnost«. Zato bi lahko spremembe po njenem vstopu v EU pričakovali na področju logistike in trgovinske dejavnosti.

Sicer pa je Jaklič poudaril, da je že kar nekaj tujih podjetij pri nas zaprlo svoja vrata in se odločilo za predstavništva v Zagrebu. Tujci bodo kaj kmalu začeli dojemati slovenski in hrvaški trg kot celoto, zato je po njegovem »zelo možno«, da bo Zagreb zanje bolj zanimiv. Čeprav ni ravno cenejši, predstavlja večji trg, poleg tega je večje mesto bolj privlačno tudi za tujce, ki delajo v multinacionalkah. Po mnenju profesorja je Slovenija v zadnjih letih zelo slabo izkoriščala svoje prednosti, kajti če bi jih, bi se tujci lažje odločali za Ljubljano zaradi kakovosti, pa četudi bi bili drugje stroški nižji. Marsikdo bo v prihodnosti videl prednost tudi v Srbiji, ki je seveda še dvakrat večji trg.

Slovenska podjetja hrvaški trg dobro poznajo

Slovensko gospodarstvo ima na trgih jugovzhodne Evrope že kar nekaj izkušenj. »Slovenska podjetja so priložnost tega trga spoznala že dolgo nazaj, saj so prav naša podjetja prevlado-

vala tudi v nekdanji skupni državi,« je poudarila Fajonova, ki ne pričakuje, da bi se zaradi cenejših stroškov obratovanja zgodila velik beg in selitev podjetij na Hrvaško, ko bo postala članica EU. Po besedah Jordanove pa bi se morali slovenski podjetniki zavedati svojih konkurenčnih prednosti na vseh trgih zahodnega Balkana, saj jim »zgodovina, kultura, jezik, navade, modeli in načini poslovanja ter v veliki meri tudi delovanje trga v državah od Hrvaške do Makedonije in Albanije niso tuji«.

Primer Perutnine Ptuj, ki je z internacionalizacijo proizvodnje v državah, ki so nastale na območju nekdanje Jugoslavije, začela leta 2000, pove veliko. Perutnina je na Hrvaškem kupila podjetje PIPO Čakovec, nadaljevala na trgu BiH in Srbije, pa tudi v Avstriji, Romuniji in Makedoniji. Danes Skupino Perutnina Ptuj sestavlja 19 družb in štiri nacionalne reprodukcijske verige v Sloveniji, na Hrvaškem, v BiH in Srbiji. »Skupina Perutnina Ptuj se je usmerila na vse trge jugovzhodne Evrope v prvi vrsti zaradi potenciala notranjih domicilnih trgov, kadrovskega potenciala, strateškega izhodišča z izvoznega vidika ter dostopnosti do strateških surovin. Obenem pa ostaja organizacija domicilne proizvodnje v Sloveniji še vedno osnova za prodor na tuje trge, tako trgovinsko v smislu realizacije kot tudi poslovno v smislu organizacije proizvodnje in zagotavljanja rasti,« je pojasnil direktor dr. Glaser in zagotovil, da bo vzpostavljena proizvodna infrastruktura Perutnine Ptuj v Sloveniji tudi ostala, o kakšni selitvi ne razmišljajo.

Zapiranje obratov v posameznih državah ne skrbi Zavarovalnice Triglav, saj je prisotna v celotni regiji. »Prav tako smo vstopili v partnerstvo z Mednarodno finančno korporacijo, IFC, katere cilj je nadaljnja krepitev zavarovalniške dejavnosti v jugovzhodni Evropi,« so poudarili v zavarovalnici, kjer pričakujejo, da se bo z vstopom v EU gostota zavarovanj na prebivalca na Hrvaškem s sedanjih 286 evrov povečala, in podobno tudi v drugih državah regije.

Svoj tržni položaj v regiji poskušajo izboljšati tudi v Petrolu. »Do leta 2016 bomo na Hrvaškem imeli skupno 120 bencinskih servisov, kar je 32 več, kot jih imamo danes. Bencinske servise nameravamo graditi in ne kupovati že obstoječih,« načrtujejo v podjetju.

Tudi za Sandoz in Lek je Hrvaška še vedno izjemno pomembno tržišče. »Naši izdelki pomembno prispevajo k celoviti oskrbi hrvaškega trga z zdravili, enako velja tudi za zdravila hrvaških proizvajalcev v Sloveniji. Tudi na tem področju se z vstopom Hrvaške v EU poenostavljajo določeni postopki v prid lažjemu poslovanju,« pravijo v Leku.

Ob tem so v farmacevtski družbi izpostavili, da je trg dela v Sloveniji »za tuje vlagatelje drag in nefleksibilen, tako da se investitorji odločajo za proizvodnjo in vlaganje glede na druge dejavnike«. Mednje nedvomno sodi znanje, ki je v farmacevtski industriji eden ključnih elementov, na podlagi katerega investitorji sprejmejo odločitev. »Novartis je tako v letih od prevzema v Sloveniji vložil že več kot 1,1 milijarde evrov.«

V Novi KBM so prav tako poudarili, da se podjetja o tem, kje naj organizirajo svojo proizvodnjo ali posel, odločajo na podlagi različnih, ne zgolj ekonomskih kriterijev. V banki so opozorili, da bodo s pridruževanjem Hrvaške in drugih držav v regiji Slovenija in z njo slovenska podjetja izgubili nekaj svojih konkurenčnih prednosti za pritegnitev tujih investicij, saj je pričakovati, da bo potencialne nove investitorje pritegnila Hrvaška.

Poleg znanja in cene delovne sile bodo zanje gotovo pomembni politika na področju delovnih vizumov, pogoji zaposlovanja, nenazadnje davčni sistem, je opozoril profesor Jaklič. In na teh področjih ni nujno, da jih bo Slovenija prepričala. Jordanova, članica vladajoče SDS in v času oblikovanja vlade pretendentka za ministrski položaj, je jasno povedala, da bi morali pri nas nekaj ukreniti: »Da bi obrati še naprej delali prav v Sloveniji, moramo predvsem zagotoviti, da se v Sloveniji vzpostavi bolj zdravo in stimulativno poslovno okolje, ki bo v državi zadržalo podjetja, ki pri nas že poslujejo, in hkrati spodbudilo nastanek novih podjetij ter pritegnilo tuje investitorje.«

Luka Koper je pogumna

O velikih investicijah, ki bi lahko pomagale denimo Luki Koper, poslušamo že leta in leta, a glede drugega tira, ki naj bi Luki še posebej pomagal, je bilo storjenega bolj malo oziroma nič. Kljub temu v Luki pozitivno gledajo na približevanje Hrvaške in njenega največjega pristanišča v Reki Uniji.

»Vstopa Hrvaške in s tem reškega pristanišča v EU se ne bojimo. Z reškim pristaniščem namreč dobro sodelujemo že v okviru združenja severnojadranskih pristanišč, NAPA, in prav v okviru tega združenja venomer ponavljamo, da je naš skupni interes krepitev konkurenčnosti vseh pristanišč v severnem Jadranu, ker s tem krepimo privlačnost celotne južne transportne poti,« so povedali v Luki Koper, kjer pravijo, da je potencial severnojadranskih pristanišč, predvsem na kontejnerskem segmentu, velik in še neizkoriščen.

»Vstop Luke Rijeka v EU vidimo torej kot dodatno priložnost za pridobitev novih blagovnih tokov in preusmeritev ladijskih povezav s severnoevropskih pristanišč, ki so naša prava konkurenca, na severni Jadran, predvsem v primeru blaga z Bližnjega in Daljnega vzhoda,« izpostavljajo v Luki Koper, kot tudi, da je treba imeti pred očmi, da so v celotni logistični verigi

zelo pomembni vsi udeleženci v storitvi – cena in kakovost storitev ladijskega prevoznika, pristanišča, železniških operaterjev in ostalih.
Na ministrstvu za infrastrukturo in prostor so na naše vprašanje glede razvoja Luke Koper v luči pristanišča na Reki odvrnili, da je Slovenija do Kopra že zgradila sodobno avtocestno povezavo, »v prihodnosti pa skladno z načrti razvoja edinega slovenskega pristanišča načrtuje tudi sodobno železniško povezavo, seveda pa mora biti oboje medsebojno usklajeno«. Na ministrstvu pravijo, da se za prihodnost slovenske luke ni bati, v kolikor bo ta uresničila svoje načrte. »Sicer pa je to stvar delovanja in razvoja vsake gospodarske družbe, ki posluje v zaostrenih gospodarskih razmerah in pogojih ostre konkurence,« so dodali.
V reški luki se na nove pogoje delovanja v okviru EU že pripravljajo. Tako so, kot so povedali, večja vlaganja v opremo in kapacitete že v teku, po vstopu v EU pa pričakujejo občutno rast poslovanja. »Poleg tega je Luka Rijeka kot del reške prometne poti strateško pomembna za Hrvaško. Vlada je že dala vedeti, da bo ta smer državna prioriteta v smislu posodobitve železnice in izgradnje nove nižinske proge od Reke preko Zagreba do Madžarske,« so opozorili v luki.
V zvezi z umeščanjem hrvaških prometnih omrežij v evropske so na ministrstvu za infrastrukturo in prostor pojasnili, da bodo hrvaška omrežja z vstopom v EU postala del vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T), ki je trenutno v fazi prenove. V tej fazi se že sedaj usklajuje tudi hrvaški del. »Pri tem je predvsem pomemben jedrni del vseevropskega prometnega omrežja, ki predstavlja prioritetnejši nivo omrežja EU. Glede na dosedanje dogovore se bo Hrvaška v tem delu priključila na slovenski del jedrnega omrežja, ki se na meji s Hrvaško konča.« Gre za mejo pri Obrežju v primeru avtoceste ter Dobovo pri železnici, kjer se povezava nadaljuje preko meje in Zagreba do Beograda, Niša... Hrvaška si želi povezavo od pristanišča Reka preko Zagreba do madžarske meje, ki jo bo po mnenju slovenskega ministrstva za infrastrukturo verjetno tudi dobila.
Profesorja na fakulteti za pomorstvo in promet **dr. Marka Pavliho**, nekdanjega ministra za promet, najbolj skrbijo hrvaška prizadevanja za takšno vzpostavitev železniškega omrežja, »ki bo pogodu reški luki, ne pa drugim«. Zato vlado poziva k uresničenju projekta drugi tir proge od Kopra do Divače, ki je »usodnega pomena za Luko Koper in celotno slovensko gospodarstvo«. Pavliha je prepričan, da bi morali razpravo o tako pomembnem projektu z vladne in neformalne ravni v okviru strateškega sveta za zunanje zadeve (ta je o tej temi razpravljal prav ta teden in izpostavil vlogo koprskega pristanišča na križišču evro-sredozemskih poti) prestaviti v državni zbor. »DZ bi moral sprejeti poseben interventni zakon o graditvi drugega tira, v katerem bi natančno določil rok izgradnje, vprašanje financiranja in druge relevantne vidike,« je jasno povedal dr. Pavliha.
Po njegovem je lahko reška luka »resna konkurenca« koprski luki, če drugega tira ne bo. Če pa bi ga Sloveniji uspelo zgraditi, bo lahko Luka Koper izkoristila konkurenčno prednost, ki jo Slovenija s svojim geostrateškim položajem že ima.
Dodatnih projektov v povezavi s Hrvaško Slovenija sicer ne načrtuje. Avtocestno povezavo med Postojno in Jelšanami država tako in tako planira že več let in jo namerava tudi zgraditi, medtem ko Slovenija ni tako navdušena nad hrvaškimi idejami glede direktne železniške povezave med Mariborom in Zagrebom ter Koprom in Trstom. Teh pobud Slovenija ne podpira, saj meni, da so nerealne in glede na trenutne prometne tokove tudi neupravičene.
»Na obeh relacijah namreč že obstajajo relativno dovolj kakovostne povezave, ki zadovoljujejo trenutne prometne obremenitve, pa tudi obremenitve, ki se pričakujejo na dolgi rok. To je v prvem primeru povezava med Zagrebom in Mariborom preko Zidanega Mosta in v drugem primeru povezava med Trstom in Koprom preko Divače. Slednja omogoča tudi kakovostno povezavo do pristanišča Reka, za katerega je to najkrajša pot na zahod in sever Evrope,« so pojasnili na ministrstvu.
Bosta pa lahko državi skupno nastopali pri uveljavljanju koridorjev, ki potekajo preko obeh držav. Slovenija si želi predvsem tesnejše sodelovanje s sosedo pri uveljavitvi osnovnega poteka X. koridorja (Salzburg–Ljubljana–Zagreb–Beograd–Niš, ki se nato z eno vejo nadaljuje do Grčije in z drugo do Istanbula v Turčiji).
Hrvaška je nekatere infrastrukturne projekte, tudi železniške, zgradila s pomočjo evropskih sredstev, ki jih bo po vstopu v EU dobila še veliko več kot doslej. V zadnjih petnajstih letih je iz evropskega proračuna prejela 1,3 milijarde evrov, so pojasnili na hrvaškem finančnem ministrstvu, iz evropskih dokumentov pa je razvidno, da je letos upravičena do 1,5 milijarde evrov, v letu 2013 pa do dveh milijard.

Bistvenih premikov na bančnem trgu ni pričakovati

Ko govorimo o denarju in milijardah, ne moremo mimo bank. S poslovanjem na Hrvaškem imajo izkušnje tudi nekatere naše banke. V Novi KBM ne pričakujejo, da bi se zaradi vstopa Hrvaške v EU zgodile bistvene spremembe na bančnem trgu, niti da bi se tuje banke, ki so prisotne v Sloveniji, preselile na

Hrvaško ali drugo novo članico EU. »Bolj verjetno je, da bomo banke zaradi manjših vstopnih omejitev in enotne valute lahko še enostavneje in hitreje širile svojo mrežo v vseh državah v regiji, če bi vodstvo ocenilo, da za to obstaja poslovna priložnost,« so potrdili v mariborski banki. Nova KBM je preko svojih hčerinskih družb v regiji prisotna že vrsto let. Marca 2010 je denimo prevzela srbsko Credy banko in tudi v prihodnje želi biti aktivna na tem območju.

Hrvaški bančni trg ni neznanka niti za tuje banke v Sloveniji. Ena takih je Société Générale; pri nas je del te skupine SKB, na Hrvaškem Splitska banka. Predsednik uprave Splitske banke **Andre-Marc Prudent**, ki je bil nekdaj na čelu SKB, je za Dnevnik poudaril, da bo »Hrvaška po vstopu v EU nedvomno bolj privlačna za tuje investitorje, bo pa dotok tujih neposrednih investicij najverjetneje manjši kot pri prejšnjih dveh širitvah EU leta 2004 in 2007, tako zaradi trenutnega globalnega okolja kot reševanja težav v državah z evrom«.

Ker ni velikih razlik v povprečni bruto plači med Slovenijo in Hrvaško in ker se bodo zaradi zahtev trga EU – denimo strožjih okoljskih standardov – proizvodni stroški za nekatera hrvaška podjetja povišali, Prudent večjo konkurenco vidi v drugih državah jugovzhodne Evrope. Te so naredile pomemben korak na poti v Unijo, imajo pa tudi nižje stroške dela in proizvodnje.

Na bančnem področju na Hrvaškem po vstopu v EU prvi človek Splitske banke ne pričakuje večjih sprememb. »Že sedaj je več kot 90 odstotkov vseh sredstev bank v lasti tujcev, poleg tega so tukaj že prisotne tudi vse močnejše mednarodne finančne institucije,« je povedal Prudent. Dejal je, da banka zaznava močno konkurenco, odkar se je zaradi krize povpraševanje po kreditih zmanjšalo. Do večje spremembe, torej do vstopa novega velikega igralca na hrvaški bančni trg, pa bi po njegovem lahko prišlo le v primeru obsežnejših prevzemov na rastočih trgih v Evropi. Ker je bančni trg na Hrvaškem že v zreli fazi, se bo število bank, ki imajo zares majhen tržni delež, znižalo. Po drugi strani pa bo članstvo v EU prineslo večjo konkurenco med velikimi in mednarodnimi podjetji, je prepričan Prudent, ki na Hrvaškem pričakuje povečanje depozitov s strani nerezidentov, saj so obresti na vezane vloge občutno višje kot v zahodni Evropi.

Konkurenčnejši bo postal tudi hrvaški nepremičninski trg

Vstop Hrvaške v EU naj ne bi bistveno vplival na slovenski nepremičninski trg, bo pa hrvaški nepremičninski trg načeloma postal konkurenčnejši – predvsem z vidika pravne varnosti tujih kupcev nepremičnin, tudi Slovencev, pravijo na ministrstvu za infrastrukturo in prostor. Kot so tudi povedali, je bil hrvaški nepremičninski trg, denimo na obali ob meji v Istri, ki je za Slovence najbolj zanimiv, v primerjavi s slovenskim že doslej precej konkurenčnejši, kar pa ni vplivalo na prilagajanje cen slovenskih nepremičnin.

Ob tem nas je zanimalo, koliko nepremičnin na ozemlju Hrvaške je v lasti slovenskih državljanov. Na Hrvaškem nam je več virov zatrdilo, da evidence o lastništvu tujih državljanov, in s tem seveda tudi slovenskih, ne vodijo.

Slovenija takšne podatke ima. Iz registra nepremičnin je mogoče razbrati podatke tako glede lastništva kot tudi vrednosti nepremičnin hrvaških državljanov v Sloveniji. V Sloveniji je tako (podatki so bili odčitani ta teden) 567 lastnikov nepremičnin, ki imajo določljivo hrvaško državljanstvo. Vseh nepremičnin, katerih lastniki so hrvaški državljani, je 2899, njihova posplošena tržna vrednost pa znaša 38,252.133 evrov. Upoštevani so le lastniki, ki imajo v šifrantu lastnikov vpisano hrvaško državljanstvo. Dejansko je teh lastnikov lahko precej več, vendar ocene o tem, koliko več je lastnikov in nepremičnin, iz razpoložljivih podatkov ni mogoče podati.

Tujih lastnikov nepremičnin, ki so imeli EMŠO določen v nekdanjih jugoslovanskih republikah, je v Sloveniji 41.395. V lasti imajo 181.412 nepremičnin, ki so vredne 1.042,274.372 evrov. Pravne osebe pri tem niso upoštevane.

Slovenija – Hrvaška – Bruselj

Hrvaška še kot nečlanica EU že vrsto let skrbi za svoje strateške interese na evropski ravni. Med drugim krepi svoje predstavništvo v Bruslju, medtem ko je Slovenija število osebja na stalnem predstavništvu pri EU z več kot 180 zaposlenih med predsedovanjem leta 2008 znižala na manj kot 80 zaposlenih danes. S tem se uvršča med tri najmanjša predstavništva pri EU v Bruslju.

Fotografija Tomaž Skale/dokumentacija Dnevnika